

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censbris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Vtrum minister mente debeat determinare id, quod consecrandum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

28 Qu.74. De materia Eucha. quantum ad specie. A.2.D.2.3.A.3.D.

DVBIVM II.

Quæ presentia materia requiratur, ut posse consecrari?

R Espondeo, Requiri, ut aliquo modo moraliter sit præfens; non enim panis, qui per totum orbem sparsim existit, unico actu consecrari potest. Quanta autem debeat esse hæc præsentia, difficultate explicare.

Materia sit sensu perceptibili.

Si sit post murum.

Si quantum tota terra vel totum mare,

Excipit casum.

Si paxis sit clausa.

Sic à tergo.

Nō requiriatur ut circa eam possit operari.

Affirmatur.

Si solum designet dimidium hostiarum.

Si quinque ex decem.

Si solas partes proportionales.

Primo, Satis constat debere esse talēm, ut sensu percipi posse, & manibus designari. Patet ex illo pronomine demonstratiuo, *Hoc*. Ratio est, Quia cum Sacramentum sit res sensibilis, debet habere præsentiam sensibilem.

Vnde panis, qui post murum existit, non posset hinc consecrari, ut communiter DD. docent; quia moraliter, non potest esse sensibus præfens.

Similiter, si fingamus totam terram esse panem, & totum mare esse vinum, non poterunt unico actu consecrari; quia hec propriæ non sunt secundum se tota sensibus præsentia; ita ut sensus ad omnes partes externas possit aliquo modo pertingere. Nec refert, quod partes sint continuæ; quia hoc nihil facit ad humanam præsentiam: vnde remotiones partes, quæ sub sensum non cadunt, perinde se habent, ac si non essent alij continuæ. Probabile tamen est, posse hæc consecrari, si virtute diuina sensibus fierent præsentia, sicuti legitur de S. Anselmo, quod aspectu etiam parietes penetrabat.

Certum tamen est, vinum in calice operto, & panem in poxide clausa, posse consecrari: quia hæc per ipsa vasa designantur, & sensibus percipiuntur. Sic enim designantes dolium, dicimus *Hoc est viuū*.

Id autem quod à tergo est, non videtur posse consecrari, quia nō potest percipi sensu, sic ut possit designari per pronomen *Hoc sine addito*.

Secundum, Quidam requirent, ut ita propè sit materia, ut possis circa illam operari manibus, vel instrumento. Sed hoc non videtur verum, quia vis verborum hoc non postulat. In praxi tamen seruanda est Ecclesia consuetudo.

DVBIVM III.

Verum Minister mente debeat determinare id, quod consecrandum est?

R Espondeo, Debere: id enim postulat pronomen demonstratiuum *Hoc*. Idem suo modo cernitur in reliquis Sacramentis, ubi subiectum, circa quod sit actio, determinari debet. Ratio est, Quia omnis actio sit circa aliiquid determinatum, non circa aliiquid confusum.

Hinc pater, Quod si Sacerdos velit tantum consecrare dimidiā partem hostiarum, camque mente determinet, illam solam consecrabit, non alteram; quamuis id graue esset peccatum. Si neutrā designet, neutrā consecrabit, etiamsi alteram confusè voluerit consecrare.

Similiter, Si ex decem hostijs velit consecrare quinque, non determinans eas, nihil efficiet.

Item, Si omnes partes proportionales intendat consecrare, nihil faciet: quod est contra loanem Maiorem; quia sunt indeterminatae, ita ut à nulla mente determinari queant: v.g. omnes partes tertiae, vel quartæ latentes in aliquo toto, & in infinitum procurrentes.

Denique non potest etiam hæc determinatio alterius arbitrio permitti, v.g. si intendas consecrare omnes formulas, quas ego designauero: quia de eo quod alter designat, non potes rectè dicere, *Hoc*, nisi tu ipse idem designes.

Advertendum tamen, quando multæ sunt formæ, non esse necesse, ut earum numerum determines; sed satis est, ut velis omnes consecrare quæ ante te sunt, etiamsi alia super alias sint accumulata, ita ut cerni nequeant.

ARTICVLVS III.

Verum requiratur ut sit panis triticeus?

R Espondeo, Propriam materiam esse panem triticum: quod sic intellige, ut nisi triticeus sit, non constet Sacramentum.

Patet Primo ex Concilio Florentino, quod praescis a signans singulorum Sacramentorum materialium, absolutè statuit materiam huius Sacramenti esse panem triticum, & vinum ex vite: quo modo loquendi satis insinuat, hanc materiam esse necessariam ad Sacramenti substantiam. Nam ita vult panem esse ex tritico, sicut vinum ex vite. Atqui vinum vitis est absolutè necessarium: ergo. Confirmatur; quia si dicamus Concilium loqui tantummodo de necessitate præcepti; nihil habebimus certi etiam in cæteris Sacramentis, de materia præcisè necessaria: ergo semper intelligendum est de materia absolutè necessaria, nisi modus loquendi aliud insinuat: ut quando loquitur de aqua admiscenda in calice.

Secundò patet ex perpetuo Ecclesiæ yisu, & traditione: nisquam enim legimus in Ecclesia tunc. aliud genus panis ad hoc Sacrificium adhibitu.

Tertiò patet ratione D. Thomæ: Quia hic patenæ est maximè conueniens naturæ humanæ; & maximè vistatus: nam certa panum genera solùm usurpantur inopia panis tritici. Deinde, hic optimè significat effectum huius Sacramenti, qui est corroborare.

Hinc patet panem hordeaceum non esse idoneum: quia constat non esse triticum. Plinius panem hordeaceum, enim lib. 18. c. 7. frumenti species facit triticum, & hordeum.

DVBIVM.

Verum panis ex Secali, Spelta, Amylo sit consecrabilis?

R Espondeo; Nullum panem esse consecrabile, nisi verè & propriè sit panis, & constet tritico.

Vnde certum est, Primò, Massam crudam, aut elixam non esse consecrabilem; quia non est panis vistatus, siue differat specie siue non à vero pane: hoc enim nihil refert, ut benè Scotus dist. 11. quæst. 6.

Secundò, Certum est, panem ex castaneis, fabiis, pisiis, milii, ceterisque huiusmodi leguminibus & lebus, vel feminibus, non esse consecrabilem: quia minibus, constat hæc nullo modo esse triticum.

Tertiò, De Secali; quam D. Thomas videtur Ex Secali, vocare siliquinem est dubium: Probabile tamen est esse consecrabilem. Ratio est, Quia non videtur substantia